

Refik Arslan ÖZTÜRK

Merkez Valisi

Akil Adamlar

1960'lı yılların ikinci yarısında üniversite tahsilimi yapmak için İstanbul'a gelmiştim. Lisedeki yıllarımdan itibaren tutkuyla sevdiğim futbolu oynamaktan çok yazmayı kafama koymuştum. Üstelik iyi spikerlik de yapıyordum. Yozgat Lisesi'nden Fransızca öğretmenim Kadir Arman, dersin on dakikasını günlük olaylara, haberlere ve yorumlara ayırırdı. Sıra spora geldiğinde söz bana düşerdi. Sınıfın tahriklerine kapılıp konuşmamı uzatınca "Topu dolaştırma, direkt kaleye git." derdi. Sınıf dersi kaynatmamdı hoşlanırdı bu nedenle beni severlerdi.

Siyah-Kırmızı Anadolu yıldızı sloganıyla Eskişehirspor adeta bir efsaneydi. Başkanı Aydın Begiter, antrenörü Abdullah Geçici, Kaptanı Fethi Heper'in yüz hatları karikatüre çok uygundu. Bir de tribünleri orkestra şefi gibi yöneten dünyaca ünlü Amigo Orhan vardı. Onlar benim karikatürde adeta ana sermayemdi. Metin Oktay, Turgay Şeren, Can Bartu, Gündüz Kılıç, 1968-1970 yıllarında Türk Futbolunu Avrupaya tanıtan Göztepe'den Adnan Süvari ile Fevzi Zemzem'i de unutmayalım.

Hukuk tahsilim için İstanbul'a giderken aklımda spor yazarı olmak vardı. Olmam da uzun sürmedi. Son Havadis, Bizim Anadolu derken beni kapıdan içeri almayan bekçinin "Gene mi sen?" bakışlarına aldırış etmeden "Pardösü ve kumaş kuponlarımı vereceğim." diye Akşam Gazetesinden içeri girebildim. Gazete tirajını artır-

mak için böyle bir kampanya başlatmıştı. Sonraki yıllarda, tüm Bab-ı Ali hatırlarsınız tencere, tava, çanak valiz vermeye başlamıştı. Spor Müdürü Erol Aktı, Nerelisin? Necisin? diye sordu. Yozgatlıyım, üniversitede öğrenciyim dedim. Sordu: Nida Tüfekçi'yi bilir misin? Cevap verdim: Nida Tüfekçi'yi ve Pehlivan Cemal Atık'i bilmeyen Yozgatlı olur mu hiç? Müdürüm sazin erbabi halk müziğinin yazarı, Nida Tüfekçi'nin de hayranıymış meğer. Gazetelerde ve spor dergilerinde yazan ve çizen olarak 6-7 yıl çalıştım.

Yozgat Valimizden sonra ikinci vali Vefa Poyraz'dı. Türkiye Spor Yazarı Derneği'nin düzenlediği yarışmaların birinde karikatür dalında 2. olmuş, ödülümü kendisinden almıştım. 3. Olan ustam Altan Erbulak'ın "Vali Bey, boynuz kulağı geçti." sözünü hatırlar ve kendisini rahmetle ve min-

netle anarım. Aynı şekilde Semih Balcıoğlu ile Turhan Selçuk'un üzerindeki emeklerini hatırlamadan geçemeyeceğim.

O dönemlerde futbol maçları ile bugünleri kıyas etmek asla mümkün değildir. Herkes maça birlikte gider, birlikte bilet kuyruğuna girer, aynı turnikeden geçerek tribünlerine yerleşirlerdi. Stadlar 3-4 saat öncesinden dolar, taraftarlar maç başlayınca kadar tezahürat etmekten helak olur, kimsede ses nefes kalmazdı. Kimin yendiğine bakılmaksızın yine birlikte dağılırlardı. Sivas-Kayseri olayları dışında tek bir olay dahi hatırlamam. Günümüzde ise, şiddet, husumet, çekemezlik ve kavga var. Ne kavgası düşmanlık var düşmanlık. Ellaham sonunda iş gene akıl adamlara kalacak, ne dersiniz?